

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Gasparis Barzaei Belgae E Societate Iesv: B. Xaverii
In India Socij**

Trigault, Nicolas

Coloniae, 1611

XIII. Quanta passus fuerit in his omnibus obloquia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45183

finis. Nam & sæpe prodigijs euidē-
tibus Deus eorum gestis subscribe-
bat. Dæmones è corporibus à Socie-
tatis Patribus eijei iam vulgare. Et
quid mirum è corporibus eorum
iussu excedere, cùm tanto plures
eorum operâ diuina virtus ex anti-
quis animorum domicilijs extur-
baret? Ad inuocationē verò S. Vir-
ginis, extemplo sub initium huius
Sodalitij, tria quatuorve miracula
contigerunt: quæ quia Froez alteri
narranda commisit, nos ijs atque a-
lijs permultis priuauit.

*Miracu-
la fre-
quentia
à socijs
patrata.*

CAPVT XIII.

*Quant a passus fuerit in his omnibus,
obloquia.*

NON fuissent, vt fuerunt, nu-
minis opera, quæ Gaspar ve-
lut instrumentum perfecit,
nisi fuisset qui his obloqueretur. Ita
enim sunt coniuncta hæc opera, vel
cum inuidia quorundam, vel pere-
grino quodam zelo, atque vt ait A-
postolus, non secundum scientiam,
vt omninò sine ijs perfici non posse
vide-

videantur. De ijs planè tacuiffem, nifi hac in re non obloquentes mihi carpendos, fed patientis Gasparis exemplum propofuiffem. Ac primùm Iubilæum à B. Ignatio miffum, non defuerunt qui carperent, fuo carere pondere. id ex eo, quòd pendentibus figillis careret, probabatur; forti feilicet argumento & cõiectione, quæ dignum efferet patellæ operculum. Ideoque Gasparem populo imponere dictitabant; fed nihil egerunt. Vulgò enim afferebāt quibus hæc dicebantur, tutiùs propè fe errare cum Gaspare, quàm cum alijs errorem præcauere. De concionum frequentia multa quoque fpergebant: quorſum tam frequentes? an populus hæreticus pararetur? Poenitentiam sextæ feriæ immodicam eſſe, indiſcretam; Gasparem ea inducere in morem, quæ mox eſſent peritura. Sed quomodo fe in his omnibus Gaspar gerebat, operæ pretium eſt enarrare, & in hunc finem alia breuiter ſunt præmiſſa. Primùm ſibi ipſi non fidens, cum

cum sine Episcopi consilio & auctoritate nihil faceret, facile quorundam aliorum obloquia ferebat; dolebat tamen ab ijs, qui promovere debuerant, Euangelij cursum interrumpi: sed dolebat maximè, liuidum vt dicitur dentem offendere solido, & limam non se minùs quàm cetera corrodere. Nam illi ipsi dolentibus omnibus bonis famam suam & existimationem, tam necessarium ad proximorum salutem procurandam bonum, prodigebant. Ad se verò quod spectaret, sic scribit Gaspar, quòd cum quippiam ad Dei gloriam aggredere, diu antè se ad insultus dæmonis compararet, ageretque diuinę benignitati grates, quòd dignus iudicaretur, qui scopus esset, in quem oblocutores isti omnia linguę suę tela machinasque disploderent: à quibus cum nihil omninò, sicut & à reliquis, vel speraret vel timeret, ita se gerebat, ac si surdus, mutus, ac mortuus esset, ne ipsa quidem obloquiorum doloris sensu digna arbitratus.

Ad Do-

Ad Dominum tamen frequenti prece recurrebat, atque ex imo pectore hæc, vt scribit, proferebat: Tuum est Domine hoc opus, quod ex eo quaeritur aut speratur; tuus est honor & obloquium: tu itaque pro tuo arbitratu succurre; à me quidem supra vires meas nihil exigis, cetera tuæ fidei ac tutelæ committo. Ita Gaspar ex ipsis malis (quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum) vtilitatem suam colligebat. Atque in his vel bonis procurandis, vel malis tolerandis, planè quod Romani suum volebant, Agere & pati fortia, sibi proprium effecerat: quibus rebus distentum breuis quidem eius vita, sed tamè iam diu matura cœlo, nihil minùs expectantem, & vix dum incipiètem ea facere, quæ animo designarat, occupauit. Atque ideo ad gloriosum quoque tanti pugilis obitum orationem conuertamus.